

... Ítéltábla
Gf.V.40.005/2015/4. szám és
Gf.V.40.005/2015/9. szám

A ... Ítéltábla a dr. G. jogtanácsos (**M.Zrt.**, felperes címe) által képviselt **felperes neve**. felperesnek - a dr. Barna Andrea ügyvéd által képviselt **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a TRINN Ügyvédi Iroda által képviselt **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, a dr. Bódis Krisztina ügyvéd által képviselt **III. rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű, **IV.rendű alperes neve**. (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, **V. rendű alperes neve (címe.)** V. rendű, **VI. rendű alperes neve (címe.)** VI. rendű, **VII. rendű alperes neve (címe.)** VII. rendű, **VIII- rendű alperes neve (címe)** VIII. rendű, **IX. rendű alperes neve (címe)** IX. rendű, **X. rendű alperes neve (címe)** X. rendű, **XI. rendű alperes neve (címe)** XI. rendű, **XII. rendű alperes neve (címe.)** XII. rendű, a TRINN Ügyvédi Iroda által képviselt **XIII. rendű alpers neve. (címe)** XIII. rendű, **XIV. alperes neve (címe)** XIV. rendű, és a Máté és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **XV.rendű alperes neve** (XV.rendű alperes címe) XV. rendű alperesek ellen 2.496.000.000 forint kötbér és járulékai megfizetése, valamint egyéb iránt indított perében a ... Törvényszék 2014. november 28. napján kelt számú ítélete ellen a felperes által 160. és az I. rendű alperes által 161. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

részítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben, az alábbiak szerint változtatja meg:

- az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alperesek által a felperesnek egyetemlegesen fizetendő 624.000.000 (hatszázhuszonnégy millió) forint kötbért 312.000.000 (háromszáztizenkétfélmillió) forintra, és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira,

- az I. és II. rendű alperesek által a felperesnek egyetemlegesen fizetendő 624.000.000 (hatszázhuszonnégy millió) forint kötbért 312.000.000 (háromszáztizenkétfélmillió) forintra, és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira leszállítja.

A 2007. október 19-én kelt, a III-XV. rendű alperesek II. rendű alperesből 2007. december 31-i hatállyal történt kiválását rögzítő szétválási okirat a felperessel szembeni hatálytalanságának megállapítása és a III-XV. rendű alperesek tűrésére kötelezése iránti kereset tekintetében - a perköltségre is kiterjedően - az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A kereset ezen felüli részét tekinti elutasítottnak.

Az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alperesek által az állam javára egyetemlegesen fizetendő eljárási illeték összegét 150.000 (százötvenezer) forintra,

az I. és II. rendű alperesek által az állam javára egyetemlegesen fizetendő eljárási illeték összegét 150.000 (százötvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 15 napon belül 1.750.000 (egymillió-hétszázötvenezer) elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az I. és II. rendű alpereseknek a felperes javára fizetendő 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget 1.750.000 (egymillió-hétszázötvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A felperes fellebbezése folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetékből 1.250.000 (egymillió-kétszázötvenezer) forint illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a XIII. és XIV. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 1.666.700 (egymillió-hatszázhatvanhatezer-hétszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, ezt meghaladóan az I. rendű alperes fellebbezése folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetékből 833.300 (nyolcszázharmincháromezer-háromszáz) forint illetéket az állam viseli.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.750.000 (egymillió-hétszázötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Megállapítja, hogy a hatályon kívül helyezés folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték 1.250.000 (egymillió-kétszázötvenezer) forint.

Megállapítja, hogy a hatályon kívül helyezés folytán a másodfokú eljárásban a felperesnek 1.750.000 (egymillió-hétszázötvenezer) forint költsége merült fel.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a S. Rt.-t 1992. május 2-án alapították. Á. Rt. (Á. Rt.) 2004. február 25-én egyfordulós pályázatot hirdetett a S. Rt. állami tulajdonban lévő 999.040.000 forint névértékű, a jegyzett tőke 99,829%-át megtestesítő részvénycsomag értékesítésére. A pályázati kiírás mellékletét képezte az ún. információs memorandum, amely részletesen tartalmazta egyebek mellett a S. Rt. gazdálkodásának elemzését.

A pályázat nyertese az I. rendű alperes lett.

2004. június 2-án az Á. Rt., mint eladó, valamint az I. rendű alperes vevő adásvételi szerződést kötöttek, amellyel a vevő megvásárolta a S. Rt.-nek az eladó tulajdonában lévő, a társaság jegyzett tőkéjének 99,829%-át megtestesítő 11.767 db, részben összevont címletű, névre szóló törzsrészvényeit, amelyek a társaság jegyzett tőkéjéből összesen 999.040.000 forint névértékű tulajdoni hányadot képviseltek. A vételár 3.120.000.000 forint volt.

A vevő a szerződés V. pontjában egyebek mellett az alábbi kötelezettségeket vállalta:

V.2. társasági profil megtartási és működtetési kötelezettség. A vevő kötelezettséget vállalt arra, hogy a Társaságot (S. Rt.) a 9004/2002.(SK.7.) KSH-közlemény szerint a pályázati felhívás megjelenésekor hatályos belföldi Szolgáltatási Jegyzék szerinti, alábbiakban megjelölt szolgáltatásokkal jellemzett tevékenységi körében a szerződés hatálybalépésétől számított legalább öt évig folyamatosan működteti.

A vevő és a Társaság nyilvántartással alátámasztott éves beszámolási kötelezettséggel köteles vállalni, hogy a Társaság által működtetett idegenforgalmi egységek profilját a szerződés hatálybalépését követő három éven belül nem változtatja meg. A profil megőrzésén azt kell érteni, hogy a szerződés hatálybalépését követő három éven belül a Társaság nettó árbevétele a 9004/2002.(SK.7.) KSH-közlemény szerint a pályázati felhívás megjelenésekor hatályos belföldi Szolgáltatási Jegyzék szerinti alábbiakban megjelölt szolgáltatások értékesítéséből minden évben eléri a 450.000.000 forintot.

SZJ szám	Megnevezés
55.22.10.0.	kemping szolgáltatás
55.21.10.1	ifjúsági szállás szolgáltatás
55.23.12.0.	üdülői szálláshely szolgáltatás
55.10.10.0.	szállodai szolgáltatás étteremmel
55.10.10.0.	szállodai szolgáltatás étterem nélkül

A vevő nyilvántartással alátámasztott éves beszámolási kötelezettsége azt jelenti, hogy a Társaság tárgyévre vonatkozó - a könyvvizsgáló által hitelesített követelés - éves beszámolója tartalmazza a fenti SZJ számok szerinti tevékenységek árbevételét külön-külön, valamint a fenti tevékenységeken kívül egyéb tevékenységekből származó árbevétel összegét. Az éves beszámolási kötelezettség határideje a tárgyévre vonatkozó beszámolót elfogadó közgyűlési határozat meghozatalát követő 15. nap.

A működtetési kötelezettség öt éven belül történő nem teljesítése esetén a vevő köteles az **Á. Rt.**-nek kötbérként a részvények vételára 20%-ának megfelelő összeget megfizetni. A kötbér esedékessége a kötelezettségszegés időpontjában esedékes.

A profilmegőrzési kötelezettség három éven belül történő nem teljesítése esetén - amennyiben a nem teljesítés a vevőnek felróható - a vevő köteles az **Á. Rt.**-nek kötbérként - minden kötelezettségszegéssel érintett év után - a részvények vételára 20%-ának megfelelő összeget megfizetni. A kötbér esedékessége a tárgyévre vonatkozó beszámolót elfogadó közgyűlési határozat meghozatalát követő 15. nap. A vevő és a Társaság fenti kötelezettsége egyetemleges.

A **S. Rt.** 2004. évben elért nettó árbevétele az említett SZJ számú és megnevezésű tevékenységek tekintetében összesen 369.344.000 forint volt.

A **S. Rt.** 2004. év végén és 2005. évben a **b.-i M.-t**, az **i.-i H.-t**, a **b.-i B.-t**, a **b.-i T.-t**, a **k.-i Cs. Sz.-t** és a **l.-i K. Sz.** értékesítette.

A **S. Zrt.** bérbeadó, valamint a **B. Zrt.** bérlő 2005. december 19-én bérleti szerződést kötöttek, amellyel a **S. Zrt.** a szerződésben felsorolt kempingjeit és szálláshelyeit bérbe adta a **B. Zrt.**-nek. A szerződés szerint a bérlő az ingatlanokat saját nevében, azok rendeltetésének besorolásának megfelelően szálláshelyként volt jogosult és köteles üzemeltetni. A szerződő felek a felsorolt ingatlanok együttes éves bérleti díját 27.400.000 forint + ÁFA összegben állapították meg. A bérleti szerződést a szerződő felek több ízben módosították, majd 2007. december 28. napján kelt megállapodásukat 2008. január 21. napjával szüntették meg.

A **S. Rt.**-nek 2005. évben a szerződésben rögzített SZJ számú és megnevezésű tevékenységekből összesen 410.339.000 forint nettó árbevétele keletkezett.

Az **Á. Rt.** 2006. július 19-én felhívta az I. rendű alperest, hogy a profilmegőrzési kötelezettség körében vállalt árbevételről való eltérés okait tárja fel és dokumentumokkal támassza alá. Az I. rendű alperes 2006. augusztus 24-én tájékoztatta az **Á. Rt.**-t arról, hogy a többségi részvények megszerzése évében a **S. Rt.** kereskedelmi tevékenysége 400.000.000 forint veszteséget mutatott. A működés racionalizálása körében kénytelenek voltak azokat az egységeket, amelyek kizárólag veszteséget termeltek, értékesíteni. A 2005. évben jelentkező árbevétel csökkenés a veszteséget termelő egységek eladásából származó árbevétel kiesésből és a megtartott egységek 2004. évi árbevételéhez képest bekövetkezett árbevétel csökkenésből keletkezett. Hivatkozott arra, hogy a piaci körülmények (a nyugat-európai recesszió, a külföldi kereslet csökkenése, a rendkívül kedvezőtlen időjárás) nem kedveztek a tóparti üdülésnek, emiatt a társaság érdekében a veszteségek csökkentését kellett elsősorban szem előtt tartani. Erre tekintettel az adásvételi szerződésben vállalt profilmegtartás mellett a garantált árbevételt a társaságnak nem felróható okból nem tudták elérni. Az **Á. Rt.** által kért további dokumentációt megküldését követően az I. rendű alperes által az **Á. Rt.**-nek adott tájékoztatás szerint a **S. Zrt.** állami tulajdonú részvényeinek megvásárlásakor a korábban említett - tartósan tűnő - tendenciák nem voltak észlelhetők, a szerződéses kötelezettség vállalása időpontjában teljesíthetőnek tűntek az árbevételek, de 2004-2006. időszakban irreális elvárásnak bizonyultak. Az előírt árbevételsszint számítása feltehetően múltbéli kalkulációkon alapult, mely nem vette figyelembe a piaci helyzet drasztikus megváltozását, ezért az előírt

árbevételsszint teljesítése tekintetében kialakult helyzet a vevőnek nem róható fel, az a külső tényezők egyidejű hatásának következménye.

2006. november 28-án kelt levelében az **Á. Zrt.** arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy „A levelükben hivatkozott tények és dokumentumok alapján elfogadhatónak tartjuk azon álláspontjukat, hogy a **S. Zrt.** szolgáltatásaiban tapasztalható visszaesés nem a vevőnek felróható okokból következett be, míg a szerződéses célkitűzésnek a profil és működtetés fenntartásának eleget tettek. Ebből eredően a szerződés 5/2. pontjának teljesülésével kapcsolatban a 2004. és 2005. évről szóló jelentésüket tudomásul vesszük. A 2006. évi várható adatokkal kapcsolatban álláspontunk hasonló a fent leírtakkal azzal, hogy várjuk az év zárását követően beküldendő, könyvvizsgálóval ellenjegyzett végleges jelentésüket, mellékelve a megítélést alátámasztó dokumentumokat, így mindenképp előtt a társaság 2006. évről szóló éves beszámolóját.”

A **S. Zrt.** ingatlantulajdonos, a **B. Zrt.** bérbeadó, valamint a **K. Kft.** bérlő üzemeltető 2007. február 28-án bérleti és üzemeltetési szerződést kötöttek, amelyben megállapodtak arról, hogy a **S. Zrt.** kizárólagos tulajdonát képező szerződésben felsorolt kemping ingatlanokat, amelyeket a **B. Zrt.** saját nevében üzemeltet, szerződés alapján jogosult további bérbeadás útján hasznosítani. A bérbeadó a szerződésben nevezett kempingeket bérlet jogcímén az üzemeltető használatába adja. A **K. Kft.** a kempingek használatáért bérleti díjat köteles fizetni, amelynek összege 144.500.000 forint + ÁFA/év. A szerződés 2007. február 28. napján lépett hatályba 2008. december 31. napjáig terjedő határozott időre.

A **S. Zrt.**, a **B. Zrt.**, valamint a **K. Kft.** 2007. március 27-én újabb megállapodást kötöttek, ebben a **S. Zrt.** tulajdonát képező további kempingek bérletéről és üzemeltetéséről állapodtak meg 2007. április 1-től 2008. december 31-éig terjedő hatállyal.

A **S. Zrt.** 2006. évben, a privatizációs szerződésben rögzített SZJ szám és megnevezés szerinti tevékenységek körében elért összes nettó árbevétele 315.693.000 forint volt. Az I. rendű alperes a beszámoló megküldésével egyidejűleg közölte az **Á. Zrt.**-vel, hogy a szálláshelyeket a **B. Zrt.** üzemeltette.

2007 szeptemberében a **S. Zrt.** vezérigazgatója tájékoztatta az **Á. Zrt.**-t arról, hogy a kempingek üzemeltetését a **K. Kft.** végzi a 2007-es üzleti évben. A **K. Kft.** mérlege szerint a 2007. üzleti évben 2007. júliusig az értékesítés nettó árbevétele 221.319.926 forint, ebből a kempingek árbevétele összesen 195.975.326 forint volt.

Az I. rendű alperes a 2/VIII.31/2007. számú alapítói határozattal elhatározta a **S. Zrt.** szétválását oly módon, hogy a **S. Zrt.** önálló jogi személyiségét megőrzi és kiválás útján további 14, kft. formában működő jogutód gazdasági társaság jön létre. A tulajdonos a vagyonmérleg és vagyonleltár tervezetek fordulónapjaként 2007. július 31-ét határozta meg. A tulajdonos elhatározta, hogy valamennyi jogutód kft-nek az I. rendű alperes lesz az egyedüli tagja, illetve az I. rendű alperes marad a szétváló **S. Zrt.** egyedüli tagja is. Meghatározta továbbá a vagyonmegosztás elveit és az egyes kft-k tulajdonába kerülő vagyonelemeket. Az I. rendű alperes a 3/X.19./2007. számú alapítói határozattal elfogadta a **S. Zrt.** 2007. július 31. napjára elkészített átalakulási záró vagyonmérleg tervezetét 2.222.740.000 forint főösszeggel, 1.000.050.000 forint jegyzett tőkével és 1.000.983.479 forint saját tőkével. Elfogadta továbbá a kiválással létrejövő kft-k 2007. július 31. napján elkészített nyitó vagyonmérleg tervezeteit, alapító okirat tervezeteit és szétválási okirat tervezetét.

2007. október 19-én kelt a szétválási okirat, amely szerint a szétváló társaság a **S. Zrt.**, a szétválás időpontja 2007. december 31. napja, a kiválás útján létrejövő gazdasági társaságok a III-XV. rendű alperesek és a **B. Kft.** A szerződés rögzítette, hogy a **S. Zrt.** vagyonába maradnak mindazok a jogok és kötelezettségek, amelyek a szerződés szerint nem kerülnek a kiválással létrejövő jogutód társaságok vagyonába, a nyitóleltár és a vagyonmérleg tervezetben meghatározottak szerint. A felek rögzítették, hogy a társaság jegyzett tőkéjét - a számviteli törvény rendelkezéseinek megfelelően - az átalakulás megvalósítása érdekében 5.000.000 forintra szállítják le. Rögzítették azt is, hogy a szétváló társaság minden munkavállalója továbbra is a **S. Zrt.** alkalmazásában marad, illetve hogy valamennyi jogutód kft. tagja és a szétváló társaság tagja is az I. rendű alperes.

A kiválással újonnan létrejövő valamennyi társaságot a cégbíróság 2007. december 12-ével jegyezte be a cégjegyzékbe.

Az I. rendű alperes 2005. június 20-án, illetve 2005. év folyamán a V. Önkormányzattól, illetve a további részvényesektől megvásárolta a **B. Rt.** részvényeit 4.163.126.000 forint vételáron.

Az I. rendű alperes 2005. október 5-én a Z. Önkormányzattól megvásárolta a **Z. Kft.** 100%-os üzletrészt.

Az I. rendű alperes a **S. Zrt.**, a **B. Zrt.** és **Z. Kft.** üzletrészeinek megvásárlásához 2004., 2005. és 2006. évben nagy összegű hiteletet vett fel az **O. Nyrt.**-től. A hitelek biztosítékeként a **S. Zrt.** és a **B. Zrt.** ingatlanjaira az **O. Nyrt.** javára jelzálogjogot, valamint vételi opciós jogot jegyeztek be. Emellett egyebek mellett további biztosíték a **S. Zrt.**, valamint a **B. Zrt.** bankszámláin lévő zálogjog, továbbá a biztosításból származó árbevételek engedményezési joga.

A 2007. április 29-én született alapító határozat szerint a **B. Zrt.**-ből 13, a **Z. Kft.**-ből 3 projekt társaság vált ki.

A **S. Zrt.**-ből, a **B. Zrt.**-ből és a **Z. Kft.**-ből kivált projektársaságokat 2007. november 28-án, 2008. január 1-jén illetve 2009. március 28-án az **S.** cégcsoport külföldi székhelyű társaságai részére értékesítette az I. rendű alperes.

Az **Á. Rt.** jogutódjaként az **M. Zrt.** 2008. április 3-án kelt levelében tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a megküldött 2006. évi beszámolóból, valamint 2006. évi és 2007. első félévi szálláshely bevételek kimutatásából megállapíthatóan a beszámolási időszakban az elért nettó árbevétel elmaradt a privatizációs szerződésben előírt árbevételtől. Felhívta ezért az I. rendű alperest, hogy dokumentumokkal alátámasztott tájékoztatást adjon arra vonatkozóan, hogy a vevő milyen intézkedést tett a vállalat teljesítése érdekében 2006. évtől kezdődően a vállalat lejártáig, és az árbevétel elmaradás milyen okból következett be.

2008. június 12-étől a **S. Zrt.** elnevezése **D. Zrt.**-re változott.

Az **M. Zrt.** a 2009. május 14-én kelt levelében az árbevétel elmaradásra tekintettel további tájékoztatást és dokumentumokat kért az I. rendű alperestől. Az I. rendű alperes a 2009.

június 5-én kelt válaszlevelében arról tájékoztatta az **M. Zrt.**-t, hogy az árbevétel kötelezettségek elmaradása kizárólag külső körülmények miatt, és nem a társaságnak felróható okból következett be. Mivel az **Á. Zrt.** a 2006. november 28-án kelt levelében kért dokumentumokat csatolták, így álláspontjuk szerint a 2006-os évre vonatkozóan a garantált árbevétel elmaradást az **Á. Zrt.** tudomásul vette. A 2007. évre vonatkozóan mellékelten megküldte a **S. Zrt.** éves beszámolóját és a 2007. első félév szálláshely bevétel megnevezésű okiratot. Utalt arra, hogy a **S. Zrt.** árbevétele nagyobb hányadát nem az első, hanem a második félévben éri el, így az erre a töredék évre vonatkozóan még a garantált árbevétel elosztásával létrejövő 225.000.000 nettó árbevétel sem elvárható. Álláspontja szerint a felek között létrejött privatizációs szerződés nem értelmezhető úgy, hogy az árbevétel a 2006. június 2-től 2007. június 2. napjáig terjedő időszakra vonatkozik. Az árbevétel elmaradás okaként ismételt a magyarországi turisztikai piac szerkezetének megváltozását, a külföldi igény csökkenését és a szerződéskötéskor előre nem látható kedvezőtlen tendenciákat jelölte meg.

A felperes és az I. rendű alperes közötti levélváltásokat követően 2011. június 15-én kelt levelében az **M. Zrt.** további adatszolgáltatásra hívta fel az I. rendű alperest. Kérte az azzal kapcsolatos tájékoztatást, hogy a **S. Zrt.** vagyonába tartozó idegenforgalmi egységek közül melyeket értékesítettek, értékesítésükig azok milyen nettó árbevétellel rendelkeztek, továbbá az idegenforgalmi egységek tevékenységi köre miként alakult a kötelezettség három éves időtartama alatt. Tájékoztatta egyúttal az I. rendű alperest az **M. Zrt.**, hogy a privatizációs szerződésből eredő eladói jogosultságok tekintetében jogfenntartással él.

Az I. rendű alperes 2011. július 29-ei válaszlevelében, illetve annak mellékleteként küldte meg az **M. Zrt.** által kért iratokat.

Az **M. Zrt.** 2011. szeptember 29-én küldte meg az I. rendű alperesnek a „kötbér terhelő” levelét. Ebben tájékoztatta az I. rendű alperest arról, hogy a privatizációs szerződésben kikötött működtetési kötelezettségét 2006. január 1-jével megsértette, mivel a szállodai szolgáltatás étteremmel, továbbá szállodai szolgáltatás étterem nélkül szolgáltatási körben nulla forint árbevételt ért el a társaság a tárgyévben, így a szóban forgó tevékenységi körökben történt működtetés nem teljesült, amely szerződésszegésért a részvények vételára 20%-ának megfelelő 624.000.000 forint kötbért vetett ki 2006. január 1-jei esedékességgel, illetőleg felszámította az ehhez kapcsolódó, 2011. szeptember 31-ig számított késedelmi kamatot is.

A profilmegőrzési kötelezettség körében 2006., valamint 2007. törtévé vonatkozásában szintén megsértette az I. rendű alperes a szerződést, amely miatt minden kötelezettségszegéssel érintett év után 624.000.000 forint kötbért vetett ki 2007. június 15-ei és 2008. június 15-ei esedékességgel, valamint felszámította az ezekhez az összegekhez kapcsolódó, 2011. szeptember 31-ig számított késedelmi kamatot is. Mindezekre tekintettel kötbér címén összesen 1.872.000.000 forint, késedelmi kamat címén összesen 1.181.689.315 forint 15 napon belüli megfizetésére szólította fel az **M. Zrt.** az I. rendű alperest.

A III., IV., VIII., X., XI. rendű alperesek 2012. évtől felszámolás alatt állnak, felszámolójuk a V.Zrt. Az I. rendű alperes 2014. augusztus 13-tól felszámolás alatt áll, felszámolója a D. Zrt.

Az V., VI., VII., XII. rendű alperesek végelszámolás alatt állnak, végelszámolójuk a V. Zrt.

A II., XIV. rendű alperes 2013-tól végelszámolás alatt állnak, végelszámolójuk N.

A felperes az említett alperesek elleni felszámolási eljárásokban hitelezői igényként bejelentette a perben érvényesített követelését.

A felperes módosított keresetében a 2004. június 2-án létrejött részvény adásvételi szerződés V.2. pontja, a Ptk.246.§-a, 337.§-a és a Gt.85.§ (3) és (4) bekezdése alapján:

I. Kérte, hogy kötelezze a bíróság az I-XV. rendű alpereseket egyetemlegesen 1.248.000.000 forint kötbér és annak 2011. november 4-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301/A.§ (2) bekezdés szerinti késedelmi kamata megfizetésére, a profilmegőrzési kötelezettség nem teljesítése miatt, a 2004. június 2-től 2005. június 2. közötti, illetve a 2005. június 3-tól 2006. június 2. közötti időszakokra járó kötbér és kamatai tekintetében azzal, hogy az említett időszakokra járó kötbér a S. Zrt.-ből történő kiválás időpontja előtt, 2006. június 15-én illetve 2007. június 15-én vált esedékessé, ezért megfizetésére az alperesek egyetemlegesen kötelesek.

II. Kérte kötelezni az I-II. rendű alperest egyetemlegesen további 624.000.000 forint kötbér és annak 2011. november 24-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301/A.§ (2) bekezdése szerinti késedelmi kamatai megfizetésére, a profilmegőrzési kötelezettség nem teljesítése miatt a 2006. június 3-tól 2007. június 2-ig terjedő időszakokra azzal, hogy miután ez az összeg 2008. június 15-én, a S. Zrt. szétválását követően vált esedékessé, ezért megfizetésére az I. és II. rendű alperesek egyetemlegesen kötelesek.

III. Kérte kötelezni az I. rendű alperest 624.000.000 forint kötbér és annak 2011. november 4-től a kifizetési járó, a Ptk.301/A.§ (2) bekezdés szerinti késedelmi kamati megfizetésére, a privatizációs szerződés V.2. pontjában vállalt működtetési kötelezettség nem teljesítése miatt.

IV. Kérte annak megállapítását, hogy a III-XV. rendű alpereseknek a II. rendű alperesből 2007. december 31-ei hatállyal történt kiválásához kapcsolódó - a vagyonmegosztást rögzítő - szétválási okirat a felperessel szemben hatálytalan, és erre tekintettel a III-XV. rendű alperesek kötelesek tenni, hogy a II. pontban megjelölt 624.000.000 forint kötbér és annak 2011. november 4-től a kifizetésig járó késedelmi kamatai címén fennálló, II. rendű alperestől be nem hajtható követelését a felperes a kiválással létrejött III-XV. rendű alperes tulajdonába került vagyontárgyakból elégítse ki.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I-II. rendű alperesek ellenkérelmükben elsődlegesen eljárási kifogást terjesztettek elő, érdemben pedig azzal védekeztek a működtetési kötelezettség megszegésével kapcsolatban, hogy az Á. Zrt. 2005. május 18-a levelében foglaltak alapján az csak akkor lenne megállapítható, ha a társaság felszámolás vagy végelszámolás eredményeként megszűnt volna. Utaltak arra is, hogy az Á. Zrt. a 2006. november 28-án kelt levelében elfogadta, hogy a profilmegtartási és működtetési kötelezettség körében a szerződésszegés nem a vevőnek felróható okból következett be, így az alpereseket mentesítette a kötbérfelelősség alól. Ebből a szempontból közömbös az a felperesi hivatkozás, hogy időközben olyan információk birtokába került, amelyek korabeli ismerete esetén nem adta volna meg a mentesítést.

Hivatkoztak arra, hogy a felperesi jogfenntartó nyilatkozatot tartalmazó levél nem volt alkalmas az elévülés megszakítására, mind a működtetési, mind a profilmegtartási kötelezettség vonatkozásában elévült a felperes követelése, valamint arra hogy a kötbér után késedelmi kamat megfizetésére kötelezés iránti kérelem is alaptalan a Ptk.246.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel. A profilmegtartási kötelezettség körében kifejtették azt az álláspontjukat, hogy az előre nem látható gazdasági folyamatokra tekintettel a szerződésben vállalt árbevétel-kötelezettség el nem érése az I. rendű alperesnek nem volt felróható, valamint arra, hogy az üzemeltetés módjára vonatkozóan a privatizációs szerződés nem írt elő kötelezettséget, az üzemeltetés módját az I. rendű alperes jogosult volt szabadon megválasztani, e körben dönthetett úgy, hogy ő maga, de úgy is, hogy szerződés alapján más gazdasági társaság révén üzemelteti az ingatlanokat.

Az V., VI., VII., XII. rendű alperesek ellenkérelmükben hivatkoztak arra, hogy a szétválási okirat a részvény adásvételi szerződés V.2. pontjában foglalt kötelezettségeket és ezáltal azok mellékötelezettségeként tett kötbérvállalásokat a XIV. rendű alperes kft-hez telepítette, ennek alapján a felperesnek a XIV. rendű alperest kell perelnie és csak annak sikertelensége esetén kísérelheti meg követelését a többi, kivált társasággal szemben érvényesíteni, így a perindítás a többi, kiválás folytán létrejött alperessel szemben idő előtti, velük szemben az eljárás megszüntetésének lenne helye. Hivatkoztak a 2004. június 2-től 2005. június 2. közötti időszakra érvényesített kötbér tekintetében az elévülésre, illetőleg arra, hogy a kötbérfizetési kötelezettség felróhatóság alapú, a kimentés lehetséges volt és a felperes az I. rendű alperes kimentését a 2006. november 28-án kelt levelében foglalt nyilatkozatával elfogadta. A szétválási szerződés hatálytalanságának megállapításával kapcsolatban arra utaltak, hogy a fedezetelvonás megállapítása nem lehetséges a Gt. speciális szabályai miatt, a szétválási okirat ugyanis nem minősül szerződésnek, azt a korábbi II. rendű alperes egyedüli részvényese, az I. rendű alperes, mint egyedüli fél írta alá. Nem volt a szétválás során másik fél, aki rosszhiszemű lehetett, vagy ingyenes előnyt kapott volna.

A XV. rendű alperes ellenkérelmében szintén arra hivatkozott, hogy a felperesnek elsődlegesen a XIV. rendű alperest kellene perelnie és csak annak sikertelensége esetén fordulhatna a többi, kivált társasággal szemben követelése érvényesítése iránt. Hivatkozott arra is, hogy a szétváláskor a felperes a kötbérkövetelését az I., illetőleg II. rendű alperes felé még be sem jelentette, ebből következően a szétválásnak a kötbérfizetési kötelezettséghez nincs köze, így az nem lehet fedezetelvonó sem.

Az elsőfokú bíróság az számú végzésével a III., IV., VIII., IX., X. és XI. rendű alperesek vonatkozásban az 1.248.000.000 forint kötbér és annak 2011. november 4-től járó késedelmi kamatai megfizetésére kötelezésre irányuló keresetet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A végzés a ... Ítéltábla 2012. július 6-án kelt számú végzésével emelkedett jogerőre.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 15 napon belül 624.000.000 forintot, és annak 2011. november 4-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az I-II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 15 napon belül 624.000.000 forintot és annak 2011. november 4. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 624.000.000 forintot és annak 2011. november 4-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alpereseket egyetemlegesen 300.000 forint eljárási illeték, az I-II. rendű alpereseket egyetemlegesen 300.000 forint eljárási illeték, az I. rendű alperest 300.000 forint eljárási illeték megfizetésére az állam javára azzal, hogy a fennmaradó 600.000 forint illetéket az állam viseli.

Kötelezte az I-II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 15 napon belül a felperesnek 3.500.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget, míg kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a III-XV. rendű alpereseknek fejenként 300.000 forint elsőfokú perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy az I-II. rendű alperesek eljárási kifogása alaptalan.

Érdemben vizsgálva a felperes keresetét, megállapította, hogy a privatizációs szerződés alapján a profilmegőrzési kötelezettség nem teljesítése miatt a felperes a 2004. június 2. - 2005. június 2., a 2005. június 3. - 2006. június 2., és a 2006. június 3. - 2007. június 2. közötti időszak tekintetében kérte az alperesek kötbérben történő marasztalását.

Az Á. Zrt. 2011. június 15-ei levelével kapcsolatban megállapította, hogy az nem volt alkalmas az elévülés megszakítására. A felperes először 2011. szeptember 29-ei kötbérkiterhelő levelében közölte az I. rendű alperessel a követelését, ezért a 2004. június 2. - 2005. június 2. közötti időszakban a profilmegőrzési kötelezettség nem teljesítése miatti 624.000.000 forint kötbérkövetelés elévült.

Megállapította, hogy a profilmegőrzési kötelezettség megszegése miatt a 2005. június 3. - 2006. június 2. közötti időszakra vonatkozó 624.000.000 forint kötbér és járuléka tekintetében az I-XV. rendű alperesek egyetemleges marasztalása iránt előterjesztett kereseti követelés nem évült el, illetve hogy a privatizációs szerződés V.2. pontjában vállalt 450.000.000 forintos nettó árbevételt a S. Zrt. egyetlen évben sem teljesítette. Kifejtette, hogy a S. Zrt. tulajdonában lévő ingatlanok értékesítését a privatizációs szerződés önmagában nem zárta ki, ezzel az I. rendű alperes nem követett el szerződésszegést, azonban azt kockáztatta, illetve annak lehetőségét szűkítette, hogy elérje a 450.000.000 forintos árbevételt. Rögzítette, hogy a privatizációs pályázati kiírás mellékletét képező információs memorandum szerint a S. Zrt. összesen 37 ingatlannal rendelkezett, ezek közül kilencet 2004. év végén, illetőleg 2005. során értékesítettek. Az értékesítéseket követően ezekben az ingatlanokban az S. Rt. már semmiféle tevékenységet nem folytatott. A profilmegőrzési kötelezettség teljesítése szempontjából még szóba jöhető további, a S. Zrt. tulajdonában lévő 14 ingatlant 2005. december 19-én a B. Zrt. részére adta bérbe. A bérleti szerződésben kikötött éves bérleti díj 27.400.000 forint + ÁFA volt, ez a szerződés

2008. január 1. napjával szűnt meg. A **S. Zrt.** fennmaradó ingatlanai (székház, ipartelep, főiroda, játéktér, szabadidő klub és sportközpont, utazási iroda, telek, széplaki kirendeltség) a profilmegőrzési kötelezettség és a működtetési kötelezettség szempontjából irrelevánsak, a megjelölt öt tevékenységi kört ezekben nem lehetett folytatni.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azon túlmenően, hogy a 2005. június 3. - 2006. június 2. közötti időszakban az árbevétel nem érte el a 450.000.000 forintot, az elért bevétel sem a szerződésben írt öt tevékenységi körből származott. Az ingatlanértékesítések esetén vételár jogcímén folyt be a bevétel, a bérleti szerződések alapján pedig bérleti díjra volt jogosult a **S. Zrt.**, amelyek egyike sem sorolható a privatizációs szerződésben felsorolt tevékenységi körökhöz, így az ezekből származó bevétel elérése sem minősül a privatizációs szerződésben megjelölt tevékenységekből eredő árbevételnek. Mindezekre tekintettel megállapította, hogy a szerződésszegés megvalósult.

A kötbérfizetési kötelezettség alóli kimentés, a felróhatóság hiányának bizonyítása az alpereseket terhelte. A rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével azt állapította meg, hogy az alperesek e bizonyítási kötelezettségüknek nem tudtak eleget tenni, hiszen már az információs memorandum rögzítette a **B.** turizmusának évek óta jelentkező, folyamatosan nehezedő piaci körülményeit, a hagyományos piacok elvesztését, a belföldi és főleg a szociálturizmus visszaesését, valamint a fekete gazdaság erősödő jelenlétét. A kedvezőtlen tendenciák, a csökkenő árbevételek ismertek voltak a vevő I. rendű alperes előtt, ezért az alperesek nem hivatkozhatnak arra, hogy a részvényvásárláskor nem számolhattak az idegenforgalom kedvezőtlen alakulásával. Az alperesek a perben korábban indítványozott turisztikai és könyvszakértő kirendelésére vonatkozó indítványukat utóbb nem tartották fenn, a szakértői díjat nem előlegezték, további bizonyítékot a felróhatóság alóli kimentés körében nem terjesztettek elő, ezért a bizonyítatlanság e körben az alperesek terhére esik.

A 2005. június 3. és 2006. június 2. közötti időszakra eső profilmegőrzési kötelezettség megszegése miatti kötbérfizetési kötelezettségre a III-XV. rendű alperesek egyetemleges felelősségét a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 85.§ (1) bekezdése, 70.§ (1)-(3) bekezdése, 85.§ (3) és (4) bekezdése alapján állapította meg, figyelembe véve, hogy a III., IV., VIII., IX., X., XI. rendű alperesek vonatkozásában a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A késedelmi kamat követelés tekintetében a keresetet a Ptk.301/A.§ (2) bekezdése alapján találta megalapozottnak.

Alaplatannak találta az I. rendű alperes arra való hivatkozását, hogy a kötbér után kamat kikötése nem lehetséges figyelemmel arra, hogy a Ptk.246.§ (1) bekezdése az ügyleti kamat kikötését tiltja, ami nem jelenti azt, hogy a kötbértatozás, mint pénztartozás után ne lenne megállapítható késedelmi kamat.

A 2006. június 3. és 2007. június 2. közötti időszakra a profilmegőrzési kötelezettség körében a szerződésszegés tényét az árbevétel el nem érése miatt az előző évhez hasonló indokokra tekintettel ugyancsak megállapította. E körben utalt arra is, hogy 2007. február 28-tól az I. rendű alperes bérleti- és üzemeltetési szerződéssel a **B. Zrt.** a **S. Zrt.** jóváhagyásával az ingatlanokat a **K. Kft.**-nek adta bérbe és üzemeltetésbe, valamint, hogy a **S. Zrt.**-ből 2007. december 31-én kivált társaságok és a **B. Zrt.**, mint bérbeadó, illetve a

K. Kft., mint bérelő ugyancsak megkötötték e tekintetében a bérleti szerződéseket. Ennek alapján továbbra is fennállt az a helyzet, hogy a S. Zrt., valamint jogutódjai nem folytatták a privatizációs szerződésben megjelölt öt tevékenységi körben tevékenységüket. Az ingatlan bérbeadása más jellegű tevékenység, mint a privatizációs szerződés V.2. pontjában feltüntetett tevékenységi kör. Utalt arra is, hogy a S. Zrt.-ből kivált 13 kft. 2008. január 1-től már nem az I. rendű alperes tulajdonában van, így a 13 jogutód kft.-t már nem az I. rendű alperes, hanem egy L.-i illetőségű cég működteti.

A működtetési kötelezettség nem teljesítése miatti kereseti kérelmet ugyancsak megalapozottnak találta, hivatkozva arra, hogy a vevő a Társaság működtetésére vállalt kötelezettséget a privatizációs szerződés V.2. pontjában. A működtetési kötelezettség a szerződés szerint 2009. június 2-áig kötötte az I. rendű alperest. A privatizációs szerződés V.5.-V.6. pontjai alapján lehetőség volt a S. Zrt. részvényeinek elidegenítésére. Ebben az esetben az új tulajdonost is terhelte a szerződésben is írt működtetési kötelezettség. Megállapította, hogy a S. Zrt., illetve a kivált jogutód kft.-k esetében a szerződés V.2. pontja szerinti tevékenységi köröket a társaságok felvették, a folyamatos működtetés kötelezettségét azonban akként kell értelmezni, hogy nem elég a tevékenységi köröknek a cégjegyzékben való feltüntetése, hanem a privatizációs szerződésben megjelölt tevékenységi körökben ténylegesen gazdasági tevékenységet kellett volna folytatnia a S. Zrt.-nek, illetve a jogutód cégeknek. Ennek a követelmények a S. Zrt. és jogutódjai összességben nem tudtak megfelelni. A 9 kemping és egyéb ingatlan értékesítésével a S. Zrt. bármiféle működése ezeken az ingatlanokon megszűnt. A 2005. december 19-ei B. Zrt.-vel kötött bérleti szerződéssel a S. Zrt. a fennmaradt 14 ingatlana tekintetében is lehetetlenné vált az I. rendű alperes számára a privatizációs szerződésben felsorolt tevékenységi körökben való működtetés, az ingatlanok bérbeadása ugyanis nem kemping szolgáltatás, nem ifjúsági szolgáltatás, nem tartozik az üdülőház-szolgáltatás vagy szállodai szolgáltatás tevékenységi körbe, az bérbeadásnak minősül, amelyből a S. Zrt.-t, illetőleg a jogutód társaságokat bérleti díj címén illette meg bevétel. Megállapította azt is, hogy a S. Zrt.-ből kivált 13 kft. 2008. január 1-től már nem az I. rendű alperes tulajdonában van, hanem egy L.-i illetőségű cég a tulajdonosuk, illetőleg, hogy 2007. február 28-ától bérleti és üzemeltetési szerződés címén a B. Zrt. és a S. jóváhagyásával a kempingek üzemeltetésére a K. Kft. jogosult, a S. Zrt., valamint jogutód társaságai tehát nem folytatták a privatizációs szerződésben megjelölt tevékenységi körökben tevékenységüket, bevételük nem ebből származott. Utalt arra, hogy alaptalanul hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy a működtetési kötelezettség megszegése csak akkor lenne megállapítható, ha a S. Zrt. felszámolásáról vagy végelszámolásáról határoznak, a privatizációs szerződés ugyanis ilyen rendelkezést nem tartalmaz.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését is, hogy az Á. Zrt. a 2006. november 28-ai levelében a 2006. üzleti évre is megadta volna a felmentést a kötbérfizetési kötelezettség alól. A levél tartalma szerint a működtetési kötelezettség öt éven keresztül folyamatosan fennállt, a 2004-2005. évre az Á. Zrt. által megadott felmentés a teljes időszakra nem vonatkozott. Rögzítette, hogy a S. Zrt. teljes munkaidős állománylétszáma 2006. végére nulla főre csökkent, ami szintén azt igazolja, hogy a S. Zrt. a privatizációs szerződésben előírt tevékenységi körökben működést nem folytatott.

A IV. pontban megjelölt, a Ptk.203.§-ára alapított hatálytalanság megállapítása és tűrésre kötelezés iránti kereseti kérelmet arra tekintettel találta megalapozatlannak, hogy a gazdasági társaság átalakulásával kapcsolatos jogi aktus, a szétválási okirat tekintetében

a Ptk.203.§-a nem alkalmazható, mert a szétválási okirat nem tekinthető a Ptk.198.§-a szerinti szerződésnek. A szétválási okiratra a Gt.69-76.§-ai, valamint 82-86.§-ai vonatkoznak. A szétválási okirattal szükségképpen együtt jár a kiváló társaságok alapítása. A szétválási szerződés érvénytelensége így együtt járna a III-XV. rendű alperesi társaságok alapításának érvénytelenségével. A létesítő okirat és annak módosítása érvénytelenségének megállapítása iránti perek szabályait a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 69-70.§-ai tartalmazzák. Ilyen pereket az említett jogszabályokban írt határidőn belül senki nem indított, a cégbíróság a cégjegyzékbe a társaságokat bejegyezte, utólag ezt már sérelmezni nem lehet. A felperes ugyan nem az érvénytelenség, hanem a szétválási okirat vele szemben való hatálytalanságának megállapítását kérte, de a jogerős cégbejegyzést követően nincs lehetőség a társasági szerződéssel szembeni hatálytalanság megállapítására sem. E körben hivatkozott a BH 1997.549. szám alatti eseti döntésben foglaltakra.

Rögzítette azt is, hogy a fedezetelvonás egyébként sem lenne megállapítható, mert a szétválás elhatározásakor és a szétválási okirat létrejöttékor a felperes részéről még csak utalás sem volt arra, hogy kötbérigényt akarna érvényesíteni az I. rendű alperessel szemben, sőt a 2006. november 28-ai levél alapján arra lehetett következtetni, hogy az Á. Zrt. tudomásul veszi, hogy a privatizációs szerződésben foglaltak nem teljesítése nem az I. rendű alperesnek felróható okból következett be.

A pervesztesség-pernyertesség arányában a Pp.81.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről, megállapítva, hogy a pertárgyérték 5 x 624.000.000 forint volt.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása iránt a felperes és az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával kérte, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltakon felül kötelezze a bíróság az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV., XV. rendű alpereseket egyetemlegesen 624.000.000 forint és annak 2011. november 4-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félétet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű késedelmi kamata megfizetésére a felperes javára, továbbá kérte, hogy állapítsa meg a bíróság a Ptk.203.§-a alapján, hogy a III-XV. rendű alperesek II. rendű alperesből 2007. december 31-ei hatállyal történt kiválásához kapcsolódó - vagyonmegosztást rögzítő - szétválási okirat a felperessel szemben hatálytalan, és erre tekintettel a XIII-XV. rendű alperesek túrni kötelesek, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részének második bekezdésében megjelölt (az I-II. rendű alpereseket egyetemlegesen terhelő 624.000.000 forint és ennek késedelmi kamata) II. rendű alperestől be nem hajtható követelését a felperes a kiválással létrejött III-XV. rendű alperesek tulajdonába került vagyontárgyakból elégítse ki. Kérte továbbá az I-XV. rendű alperesek perköltségben való marasztalását.

Fellebbezését azzal indokolta, hogy álláspontja szerint a 2004. június 2. és 2005. június 2. közötti időszakra vonatkozó profilmegőrzési kötelezettség nem teljesítéséhez kapcsolódó 624.000.000 forint kötbérkövetelése nem évült el, ugyanis a 2011. június 15-én az I. rendű alpereshez címzett levelével, az abban foglalt jogfenntartó nyilatkozattal a felperes az elévülést megszakította. E körben hivatkozott a Ptk.316.§ (1) bekezdésére és kifejtette, hogy a jogfenntartás lehetővé teszi a nyilatkozat későbbi megtételét, egyúttal megerősíti a

nyilatkozattételi szándékot, a jog fennállását és alkalmas a passzivitás jogkövetkezményeinek elhárítására is.

A hatálytalanság megállapítása és a tűrésre kötelezés iránti keresetével kapcsolatban hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 1/2002. számú Polgári Jogegységi Határozatában foglaltakra, amely szerint az érvénytelenség és a hatálytalanság nem azonos tartalmú fogalmak, jogi hatásuk is különböző. A társasági szerződés vagy alapító okirat, illetőleg ennek módosítása alapján a gazdasági társaság részére nyújtott vagyoni hozzájárulás a tulajdonjog átruházását eredményező visszerhes ügylet. A Ptk.203.§-ában írt feltételek megvalósulása esetén a gazdasági társaság köteles tűrni, hogy a hitelező az átruházott vagyoni betétből kielégítést keressen. A hitelezőket károsító fedezetelvonó szerződés érvényes szerződés, amelynek relatív hatálytalanságáról a Ptk.203.§-a rendelkezik. A Gt. a relatív hatálytalanságot nem szabályozza, tehát a Gt.9.§-ának (2) bekezdése szerint a Ptk. rendelkezései irányadóak.

Hivatkozott arra is, hogy a Ctv.48.§-ának (2) bekezdése meghatározza azokat az eseteket, amikor a gazdasági társaság létesítő okirata, illetve annak módosítása érvénytelensége iránti per indítható, ezeken az eseteken kívül a perindításra jogszabályi lehetőség nincs. Az érvénytelenség és a hatálytalanság azonban nem használhatók szinonimaként, mert eltérő jogi tartalommal bírnak és eltérő jogkövetkezményekkel járnak. A Ptk.203.§-ának (1) bekezdésében szabályozott, a hitelezőt károsító fedezetelvonó szerződés érvényes szerződés, de meghatározott feltételek esetén harmadik személy, a hitelező irányában hatálytalan. A Ctv.48.§ (2) bekezdésének korlátozó rendelkezéseit nem lehet kiterjesztően értelmezni, a perindítás korlátozása kizárólag az érvénytelenség megállapítása iránti perekre vonatkozik.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását és a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Fellebbezése indoklásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az elévülés mindössze az első, 2004. június 2. és 2005. június 2-a közötti időre járó kötbért érinti. A privatizációs szerződés szerint e kötelezettség igazolása a tárgyévre vonatkozó beszámoló benyújtásával történik. A szerződés akként fogalmaz, hogy az éves beszámolási kötelezettség határideje a tárgyévre vonatkozó beszámolót elfogadó közgyűlési határozat meghozatalát követő 15. nap, ez azonban a beszámolási kötelezettségre ad határidőt, nem pedig a kötelezettség teljesítésének határidejére vonatkozik. Álláspontja szerint a szerződéses kötelezettség teljesítési határideje a szerződés második évében 2006. június 2-án lejárt, e kötelezettség megsértéséből eredő igény érvényesítése 2011. június 2-át követően ezért nem lehetséges, a felperes igényérvényesítése a második év vonatkozásában is elévült.

A kimentés körében arra hivatkozott, hogy a felperes 2006. november 28-án tett jognyilatkozata a kimentés tekintetében 2005. évre, a 2005. évi mérleg ismeretében elfogadó nyilatkozatot tett és abban a hiszemben tartotta az alperest, hogy a bemutatott indokok elfogadhatóak a 2006. évre is. Az alperes a perben bizonyította, hogy a 2006. évre vonatkozó beszámolási kötelezettségének is eleget tett és a beszámolókon felül erre az évre a kimentési okokat és indokokat is előterjesztette.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen tette magáévá a felperesnek azt az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját, amely szerint a 2006. november 28-ai nyilatkozat nem bír olyan joghatással, hogy az alperesek szerződésszegése körében ne lenne helye további bizonyításnak, az **A.** Zrt. nyilatkozatának csupán annyi a következménye, hogy a nyilatkozattal érintett kötbérkövetelés tekintetében a bizonyítási teher megfordul, vagyis a felperesnek kell bizonyítania, hogy a profilmegőrzési kötelezettség nem teljesítése az adott időszak vonatkozásában az alperesnek felróható. Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat úgy, hogy a felperes a perben bizonyítani tudta, hogy a szerződésszegés az alperesnek felróható, ugyanis a felperes 2005. és 2006. évre vonatkozóan semmiféle olyan új bizonyítékot nem hozott fel, ami eltérne a 2004-2005. évre vonatkozó elfogadó nyilatkozatától. Az alperes tevékenysége és piaci környezete 2005-ben, 2006-ban és 2007-ben sem változott, ezt az alperes a bíróság rendelkezésére bocsátott beszámolóik tartalmával, illetőleg a tanúbizonyítás során is alátámasztotta. Ezekben az években az alperesek gazdálkodása változatlan volt, minden egység változatlan formában működött. Az alperesek igazolhatóan jelentős fejlesztéseket hajtottak végre a társaság ingatlanain, így az eredmény alakulása és annak elmaradása az alperesi oldalon nem volt felróható.

Hivatkozott arra is, hogy a Ptk.247.§ (1) bekezdése szerint a túlzott mértékű kötbért a bíróság mérsékelheti. A GK 17. számú állásfoglalás szerint gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyában általában akkor lehet helye a kötbér mérséklésének, ha a szerződésszegés folytán számottevő kár nem keletkezett és olyan körülmények forognak fenn, amelyek a szerződésszegő fél egyébként felróható magatartását - figyelemmel a szerződésszegés tárgyi súlyára és az adott szerződés teljesítéséhez fűződő nemzetgazdasági érdekre is - enyhébben megítélhetővé teszi. Hivatkozott arra is, hogy az általános bírói gyakorlat szerint a kötbér iránti kereset elutasítására irányuló kérelem a kötbér mérséklésére irányuló kérelmet is magában foglalja. Az elsőfokú bíróság azonban ebben a körben semmiféle vizsgálatot nem folytatott le, e rendelkezéseket nem vette figyelembe eljárása és ítélethozatala során.

E körben utalt arra, hogy az I. rendű alperes az általa megvásárolt gazdasági társaságot a legjobb tudása szerint működtette, ésszerű és okszerű gazdálkodást folytatott, a társaság ingatlanvagyonát fejlesztette, a társaságot annak eredeti funkciójában idegenforgalmi egységként működtette, az idegenforgalmi profilt megtartotta, azt fejlesztette, további nagymértékű fejlesztéseket készített elő. A szerződéses akarat helyes értelmezése szerint a felperes, mint eladó szándéka a profilmegőrzési és működtetési kötelezettség előírása körében az volt, hogy a **B.** parti kempingek még legalább három, illetve öt évig működjenek, ott a magyar és külföldi vendégek megfelelő szolgáltatásokat kapjanak, nyaralásukhoz megfelelő helyszínek maradjanak. Ez a szerződéses akarat tekinthető nemzetgazdasági érdeknek, ezt pedig az alperesek erejükhöz és körülményeikhez képest maradéktalanul teljesítették. A 450.000.000 forintot árbevételként határozták meg a privatizációs szerződésben, nem eredményként. Az árbevétel előírttól való elmaradása semmiféle kárt nem okozott senkinek, nem okozott adóbevétel elmaradást a felperesnek, hiszen az adófizetési kötelezettség nem az árbevételhez, hanem az eredményhez kapcsolódik.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet szerint a privatizációs szerződésben meghatározott vételár 60%-át kellene az alpereseknek megfizetni akkor, amikor igazolhatóan minden szerződéses kötelezettségnek eleget tettek, vagy a teljesítés elmaradása nem az alpereseknek róható fel. Ilyen mértékű kötbér ezért nyilvánvalóan eltúlzott.

Megalapozatlannak találta az elsőfokú ítéletnek a működtetési kötelezettség miatti kötbérre vonatkozó rendelkezését is, hivatkozva arra, hogy a szerződéses akarat és szándék ebben a körben az volt, hogy a vevő a társaság ingatlanait a megjelölt tevékenységek szerint működtesse. Ezt az I. rendű alperes megtehetette saját maga vagy bármely más személy, mint teljesítési segéd vagy alvállalkozó útján, ezt ugyanis a privatizációs szerződés nem tiltotta. E kötelezettségének az alperes eleget tett, a kempingek folyamatosan, megszakítás nélkül működtek, ezért a működtetési kötelezettség megszegése miatti kötbér megítélése alaptalan.

Továbbra is hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapított meg a kötbér után kamatfizetési kötelezettséget. Fenntartotta azt az állítását, hogy a kötbér után kamatfizetési kötelezettség nem lehetséges.

A fellebbezések részben megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául. A helyes tényállásból nagyrészt helyes jogi következtetés levonásával hozta meg az elsőfokú bíróság ítéleti döntését is.

A felperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre utal:

A Ptk.316.§ (1) bekezdése szerint, ha a jogosult a teljesítést a szerződésszegésről tudva elfogadja, a szerződésszegésből igényt utóbb csak akkor támaszthat, ha erre irányuló jogait fenntartotta.

Ez a speciális szabály csak a Ptk.-ban megjelölt esetre vonatkozik, a felperesi fellebbezésben kifejtett álláspont ezért téves. A Ptk.316.§ (1) bekezdése esetén arról van szó, hogy a jogosult még az elévülési idő alatt elveszíti a szerződésszegésből eredő igényei érvényesítési lehetőségét, ha a szerződésszegésről tudva elfogadja a kötelezett teljesítését. Ezt úgy háríthatja el, hogy a jogait fenntartó nyilatkozatot intéz a kötelezethez. Szó sincs tehát arról, hogy az időmúlás következményeit háríthatná el, az időmúlás következményeit jogfenntartó nyilatkozattal nem lehet elhárítani. A Ptk.325.§ (1) bekezdése szerint még a felek elévülési idő meghosszabbítására irányuló megállapodása is semmis, ezért az egyik fél erre irányuló egyoldalú nyilatkozata sem alkalmas erre.

Az időmúlás következménye az elévülés, megszakítása a Ptk.327.§ (1) bekezdése szerint lehetséges a teljesítésre irányuló írásbeli felszólítással, a követelés bírósági úton való érvényesítésével, megegyezéssel való módosítással, ide értve az egyezséget is, illetve a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerésével.

A felszólítás azt jelenti, hogy a jogosult felszólítja a kötelezettet, hogy részére a felszólításban megjelölt összegű kötbért fizessen meg. Az, hogy a jogát a jogosult fenntartja, nem minősül felszólításnak. Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a 2004. június 2. és 2005. június 2. közötti időszakra vonatkozóan a profilfenntartási kötelezettség megszegése miatti kötbérigény elévült.

Az elsőfokú bíróság az ítélet V. pontjában kifejtette, hogy a jogerős cégbejegyzés után a Ctv.69-70.§-aira tekintettel nincs helye a szétválási okirat relatív hatálytalansága

megállapításának sem. Ítélete indokolásában utalt a BH 1997.549. számú eseti döntésre, amely szerint jogerős cégbejegyzést követően - harmadik személy kielégítése alapján elvonására való hivatkozással - a társasági szerződés (alapszabály, alapító okirat) harmadik személy irányában való hatálytalanságát sem lehet megállapítani. E döntés indokolása szerint a Gt. (az akkor hatályban volt 1997.évi CXLIV. törvény) 27. §-a meghatározta azt, hogy a jogerős cégbejegyzést követően a társasági szerződés (alapszabály, alapító okirat) érvénytelenségére mely esetekben lehet hivatkozni. A Gt. 27.§-ában foglalt rendelkezés a társasági szerződés (alapszabály, alapító okirat) érvénytelenségére való hivatkozást és az érvénytelenségnek a bíróság által való megállapítását semmis szerződés esetében is csak az ott meghatározott szűk körben tette lehetővé. Egyéb címen a társasági szerződés (alapszabály, alapító okirat) érvénytelensége nem állapítható meg és a rendelkezése alapjául szolgáló - a piacgazdaság zavartalan működéséhez nélkülözhetetlen - jogbiztonsághoz fűződő érdekekre figyelemmel a Gt. 27.§-a - helyes értelmezése szerint - a jogerős cégbejegyzést követően nem teszi lehetővé a társasági szerződés (alapszabály, alapító okirat) bármely személlyel szemben való hatálytalanságának megállapítását sem. Kifejtette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a szétválási okirat nem szerződés, nincs másik szerződő fél, a I. rendű alperes egy személyben fogadta el a szétválási okiratot.

A másodfokú bíróság ezekkel az indokokkal nem értett egyet.

A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 1/2011.(VI.15.) PK véleménye 1. pontja szerint a Ptk.203.§ (1) bekezdésének törvényi rendelkezése a fedezetelvonás szerződési formáját említi, azonban egyoldalú jogügylet alapján is bekövetkezhet olyan fedezetelvonás, amely az ügylet relatív hatálytalanságának megállapításához vezethet.

Az elsőfokú ítéletben megjelölt BH.1997.549. szám alatt megjelent döntésben kifejtett jogi indokokkal a másodfokú bíróság nem ért egyet. Nem értett egyet vele a Legfelsőbb Bíróság jogegységi tanácsa sem, amelynek 1/2002. Polgári Jogegységi Határozata szerint a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény (Ctv.) 48.§-ának (2) bekezdése gazdasági társaságok esetén a létesítő okirat, illetve annak módosítása érvénytelenségének megállapítására irányuló perindítás lehetőségét korlátozza. Az érvénytelenség és a hatálytalanság egymáshoz közelálló, de nem azonos tartalmú fogalmak, jogi hatásuk is különböző. A gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (Gt.) 9.§-ának (2) bekezdése szerint alkalmazandó a Ptk.203.§-ában szabályozott hitelezőt károsító fedezetelvonó szerződés érvényes szerződés, de hitelező irányában hatálytalan. A társasági szerződés vagy az alapító okirat, illetve ennek módosítása alapján a gazdasági társaság részére nyújtott vagyoni hozzájárulás a tulajdonjog átruházását eredményező visszterhes ügylet. A Ptk.203.§-ában írt feltételek megvalósulása esetén a gazdasági társaság köteles túrni, hogy a hitelező az átruházott vagyoni betétből kielégítést keressen.

A jogegységi határozat indokolásában a Legfelsőbb Bíróság rámutatott arra, hogy az érvényesség, valamint a hatályosság, illetve az érvénytelenség és a hatálytalanság nem használhatók szinonimaként, mert eltérő jogi tartalommal bírnak és eltérő jogkövetkezményekkel járnak. A szerződés (jogügylet) akkor érvényes, ha mind alakilag, mind tartalmilag megfelel azoknak a jogszabályoknak, melyek az adott szerződésre irányadók. A jogügylet hatályossága viszont azt jelenti, hogy az érvényes szerződésből eredő jogok érvényesíthetők, a kötelezettségek

kikényszeríthetők, tehát a jogügylet képes kifejtteni mindazokat a joghatásokat, amelynek érdekében a felek létrehozták. A Ptk. 203. §-ának (1) bekezdésében szabályozott a hitelezőt károsító fedezetelvonó szerződés érvényes szerződés, de meghatározott feltételek esetén harmadik személy, a hitelező irányában hatálytalan. Mindezekből az következik, hogy a Ctv. 48. §-a (2) bekezdésének korlátozó rendelkezéseit nem lehet kiterjesztően értelmezni. A perindítás korlátozása kizárólag az érvénytelenség megállapítása iránti perekre vonatkozik, mert az érvénytelenség fogalmát sem nyelvtani, sem logikai, sem pedig rendszertani értelmezéssel nem lehet a hatálytalanság fogalmával azonosítani.

Ebből következik, hogy a perben alkalmazandó 2006. évi IV. törvény (Gt.) és 2006. évi V. törvény (Ctv.) hasonló tartalmú szabályai nem akadályozzák a szétválási szerződés felperessel szembeni hatálytalanságának megállapítását.

Az elsőfokú bíróság által kifejtett álláspont szerint a fedezetelvonás azért sem lenne megállapítható, mert a szétváláskor a felperes részéről még utalás sem történt arra, hogy az alperesekkel szemben kötbérigényt érvényesít.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2011.(VI.15.) PK véleményének 3. pontja szerint a szerződés fedezetelvonó jellegének és ebből következően a relatív hatálytalanság megállapításának feltétele, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a jogosultnak a kötelezettel szemben követelése álljon fenn, amelynek a fedezetét a kötelezett el akarja vonni. A kötelezettől jogot szerző személlyel szemben történő perindításkor már az is feltétel, hogy a jogosultnak a kötelezettel fennálló jogviszonyából származó követelése az igény állapotába kerüljön, azaz bírósági úton kikényszeríthető legyen. A fél a hatálytalanságból eredő jogkövetkezmények alkalmazását akkor is kérheti, ha igényt a kötelezettel szemben bírósági úton még nem érvényesítette. Hasonló tartalommal jelent meg a ... Ítéltábla döntése a BDT 2011.2485. szám alatt. Az 1/2011.(VI.15.) PK vélemény 3. pontjában, illetve a hivatkozott BDT-ben megjelent jogi álláspontot a másodfokú bíróság teljes egészében osztja.

A szétválási okirat 2007. október 19-én kelt. A harmadik (2006. június 2-től 2007. június 2-ig terjedő) időszak 2007. június 2-án lezárult, ebben az időpontban nyilvánvaló volt, hogy az árbevétel nem érte el a privatizációs szerződésben előírt mértéket, így a felperesnek az alperesekkel szemben a követelése ebben az időpontban fennállt, de az a szerződés rendelkezése értelmében csak 2008. június 15-én vált esedékessé. Megállapítható tehát, hogy a felperesnek volt olyan követelése, amely a szétválás előtt fennállt, de az csak a szétválás után vált esedékessé.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróságnak a keresetet ebben a részében elutasító döntése indokai nem helytállóak.

A felperes hatálytalanság megállapítására és tűrésre kötelezésre irányuló kereseti kérelme tekintetében meg kell vizsgálni a Ptk.203.§ szerinti feltételek fennállását, amely a bizonyítás nagy terjedelmű kiegészítését igényli, és amelyre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a körben a Pp.252.§ (3) bekezdése alapján a perköltségre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen a felperest kell felhívnia e körben a keresete pontosítására, annak megjelölésére, hogy a szétválási szerződés hatálytalanságának fennállása esetén az alperesek mely vagyontárgyai tekintetében kéri az alperesek tűrésre kötelezését, e vagyontárgyak az alperesek tulajdonában állnak-e, illetőleg amennyiben már nincsenek e vagyontárgyak az alperesek tulajdonában, úgy az alperesek helytállási kötelezettségét miként kéri megállapítani, és milyen bizonyítás lefolytatását kéri. Ezt követően az alperesek érdemi ellenkérelmének ismeretében a szükséges bizonyítást le kell folytatni.

Az I. rendű alperes fellebbezésével összefüggésben az elévülés körében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített indokolással teljes egészében egyetértett. Az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált (Ptk.326.§ (1) bekezdés). A privatizációs szerződés 6. oldal V.2. pontja a működtetési kötbér körében az esedékességét akként rendezi, hogy az a tárgyévre vonatkozó beszámolót elfogadó közgyűlési határozat meghozatalát követő 15. nap. A 2006. évi beszámoló elfogadását követő 15. nap 2007. június 15. napja, ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság az esedékesség időpontját.

A kimentési okok körében a másodfokú bíróság ugyancsak egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen kifejtett indokolással, azt megismételni nem kívánja. A fellebbezéssel összefüggésben arra utal, hogy az elsőfokú ítélet 18. oldalán az elsőfokú bíróság a felperes álláspontját rögzítette. E körben az elsőfokú bíróság saját álláspontját az ítélet 24-25. oldalán fejtette ki, a 25. oldal elején azt rögzítette, hogy az Á. Zrt. 2006. november 28-ai nyilatkozata egy olyan szerződési nyilatkozat, amellyel az érintett időszakra vonatkozóan mentesíti a kötbérfizetési kötelezettség alól az alperest azáltal, hogy elfogadta az általa hivatkozott kimentési okokat. Ezt a szerződési nyilatkozatát a felperes a megtámadásra nyitva álló határidőn belül tévedés, megtévesztés vagy egyéb jogcímen nem támadta meg, így azt joghatályosnak kell tekinteni.

Megalapozott volt az I. rendű alperesnek a kötbér mérséklése iránti fellebbezése.

A Ptk.247.§ (1) bekezdése szerint a túlzott mértékű kötbér összegét a bíróság mérsékelheti.

A bíróság csak kivételesen élhet a kötbér mérséklésének lehetőségével. A Ptk. nem írja elő, hogy milyen esetekben, mikor kerülhet erre sor, a GK 17. számú állásfoglalás és az irányadó bírói gyakorlat ad erre vonatkozó iránymutatást. Helyesen hivatkozott fellebbezésében az I. rendű alperes arra a bírói gyakorlatra, amely szerint a kötbér elutasítására vonatkozó ellenkérelem a kötbér mérséklésére irányuló kérelemnek is minősül, s ugyanez vonatkozik a fellebbezésre is. A kereset teljes elutasítására irányuló fellebbezés magában foglalja a kötbér mérséklése iránti fellebbezést is, ezért a másodfokú bíróság ezt az alperesi fellebbezési kérelmet érdemben vizsgálta.

A GK 17. számú állásfoglalás szerint gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyában általában akkor lehet helye a kötbér mérséklésének, ha a szerződésszegés folytán számottevő kár nem keletkezett és olyan körülmények forognak fenn, amelyek a szerződő fél egyébként felróható magatartását - figyelemmel a szerződésszegés tárgyi súlyára és az

adott szerződés teljesítéséhez fűződő nemzetgazdasági érdekekre is - enyhébben megítélhetővé teszik.

A Ptk. indokolása szerint a kötbérmérséklés eszközét a bíróságnak csak kivételesen kell igénybe vennie, és annak vizsgálata során, hogy a kötbér eltúlzott mértékű-e „a bíró a szolgáltatás értékének és a kötbér nagyságának összemérésén kívül értékelheti a felróhatóság fokát is, stb.". A szolgáltatás értékének és a kötbér nagyságának összemérésénél nem csak a szolgáltatás tárgyának materiális értékét, hanem az ahhoz fűződő egyéb érdeket is figyelembe kell venni. A kötbér mérséklésére csak akkor van lehetőség, ha a kötbér az adott eset összes körülményeire tekintettel eltúlzott mértékűnek mutatkozik.

Helyesen hivatkozott az I. rendű alperes fellebbezésében arra, hogy a privatizációs szerződésben a kötbér kikötésére vonatkozó keresettel érintett pontok szerződésbe emelésének célja az volt, hogy a **B.** parti kempingek még legalább három, illetve öt évig működjenek és ott a magyar és külföldi vendégek megfelelő szolgáltatásokat kapjanak, a nyaralásukhoz a megfelelő helyszínek megmaradjanak.

A felek a profilmegtartási kötelezettség keretében azt írták elő, hogy a vevő I. rendű alperes és a Társaság II. rendű alperes a működtetett idegenforgalmi egységek profilját három éven belül nem változtatja meg, ennek ellenőrzésére iktatták a szerződésbe, hogy a megjelölt tevékenységekből (szolgáltatások értékesítéséből) minden évben legalább 450.000.000 forint árbevételre tegyen szert a II. rendű alperes. Ezt az árbevételt a II. rendű alperes egyetlen szerződéssel érintett évben sem érte el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az ingatlanok egy részének értékesítésével a II. rendű alperes maga szűkítette annak lehetőségét, hogy a kikötött árbevételt elérje. Az ingatlanok eladása után már nem tudta befolyásolni az eladott ingatlanok profilját, a szerződésben vállalt kötelezettségét ezért nem tudta teljesíteni. Megállapítható ugyanakkor, hogy a bérbe adott ingatlanok működtek, a szálláshelyek itt biztosítottak voltak, a szerződésszegés ellenére így a szerződéssel elérni kívánt cél részben megvalósult.

A szerződésben kikötött ellenszolgáltatás és a kötbér arányát vizsgálva a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kötbér a vételár 60%-át tette ki, ez eltúlzottan magas. Figyelembe kellett venni azt is, hogy a kikötött kötbér meghaladta a szerződésben rögzített irányadó árbevételt és a II. rendű alperes tényleges árbevételénél is lényegesen magasabb volt.

Mindezekre figyelemmel az eltúlzottan magas kötbért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek ebben a részében a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján történt megváltoztatásával 50%-kal mérsékelte.

A működtetési kötbér körében a felek a szerződésben azt kötötték ki, hogy az I. rendű alperes a társaságot, nem pedig a társaság ingatlanait működteti a megjelölt szolgáltatásokkal. Ezt helyesen értelmezte az elsőfokú bíróság, és helyesen állapította meg a szerződésszegés tényét, illetve annak jogkövetkezményeit is.

Tévesen hivatkozott az I. rendű alperes fellebbezésében a késedelmi kamat megalapozatlanságára, ugyanis a Ptk. 246-§ (1) bekezdése alapján az ügyleti kamat

kikötése semmis, a késedelmi kamat a késedelem jogszabályon alapuló objektív szankciója.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit a Pp.253.§(2) bekezdése és a Pp.81.§ (1) bekezdése alapján, a megváltozott pernyertességi arányokra tekintettel változtatta meg a másodfokú bíróság, az alábbiak szerint:

A 624.000.000 forint pertárgyértékű elévült kötbérköveteléssel kapcsolatban a 300.000 forint feljegyzett illetéket a felperes pervesztessége folytán az állam viseli.

A kötbér mérséklésére irányuló fellebbezéssel kapcsolatban a 2 x 624.000.000 forint pertárgyértékhez igazodó illeték fizetési kötelezettség 2 x 300.000 forint volt, a felperes pernyertessége 50%-ra csökkent, így 2 x 300.000 forint elsőfokú eljárási illeték 50%-ára szállította le a másodfokú bíróság az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alperesek, illetve az I és II. rendű alperesek egyetemleges illetékfizetési kötelezettségét, míg 300.000 forint illetéket az állam visel.

A fentiekre tekintettel az állam által viselendő 600.000 forint illetékre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság nem érintette.

Az elsőfokú bíróság által az 1 x 624.000.000 forint pertárgyértékű követelés után 3.500.000 forintban megállapított mérsékelt összegű ügyvédi munkadíj alapul vételével az elévült 624.000.000 forint kötbérkövetelés tekintetében a felperes 100%-ban pervesztés, a felperes ezért az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alperesek, mint egyetemleges jogosultak javára 3.500.000 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség viselésére lenne köteles.

A működtetési kötelezettség megszegése miatti 624.000.000 forint kötbérkövetelés tekintetében a felperes 100%-ban pernyertes, az I. rendű alperes ezért a felperes javára 3.500.000 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség viselésére lenne köteles.

A fenti két tétel beszámítását követően e tekintetben a felperes és az I. rendű alperes perköltségfizetésre nem köteles.

A Pp. 82.§ (2) bekezdése alapján ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak.

A felperes a profilmegtartási kötelezettség megszegése miatti el nem évült kötbérkövetelését mindkét év vonatkozásában a privatizációs szerződés V.2. pontjában meghatározott mértéknek megfelelően terjesztette elő, a követelt összeg ilyen értelemben tehát nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak. Mivel pedig a kötbér mérséklése bírói mérlegeléstől függött, ezért az el nem évült profilmegtartási

kötelezettség megszegése miatti kötbérigény alapján az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alpereseket, illetve az I. és II. rendű alpereseket a terhükre megállapított marasztalási összeg, azaz 312.000.000 - 312.000.000 forint után a Pp. 81.§ (2) bekezdése alkalmazásával terheli a 624.000.000 forint pertárgyérték után megállapított 3.500.000 forint mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség 50%-a, azaz 1.750.000 forint. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kiegészítette, illetve az I. és II. rendű alpereseket felperes javára terhelő perköltséget erre az összegre leszállította.

Az I. rendű alperes a működtetési köbér tekintetében 100%-ban pervesztes, amelyre tekintettel 624.000.000 forint pertárgyérték után 3.500.000 forint mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére köteles a felperes javára.

A másodfokú eljárásban a felperes fellebbezésének pertárgyértéke 2 x 624.000.000 forint, a feljegyzett illeték összege 2.500.000 forint, így 1 x 624.000.000 forint fellebbezési pertárgyértékre a feljegyzett illeték arányosan 1.250.000 forint.

Az elévült követeléssel kapcsolatos felperesi fellebbezés sikertelen volt, ezért az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és 14.§-a alapján a le nem rótt 1.250.000 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az elévült követeléssel kapcsolatos fellebbezés tekintetében az alperesek pernyertesek lettek, ezért a fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő XIII. és XIV. rendű alperes a felperessel szemben másodfokú perköltségre jogosult, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 624.000.000 forint fellebbezési pertárgyérték alapulvételével, az elvégzett ügyvédi munka volumenére figyelemmel, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés c) pontja, (5) és (6) bekezdései alapján a törvényi minimumra mérsékelt összegben állapította meg.

Az I. rendű alperes fellebbezésének pertárgyértéke 3 x 624.000.000 forint, a feljegyzett illeték összege 2.500.000 forint, így 1 x 624.000.000 forint fellebbezési pertárgyértékre a feljegyzett illeték arányosan 833.300 forint.

A fellebbezés a 2 x 321.000.000 forint = 624.000.000 forint tekintetében sikeres, 2 x 321.000.000 forint = 624.000.000 forint tekintetében sikertelen, 1 x 624.000.000 forint működtetési köbér tekintetében sikertelen, így a fellebbezés 33,3333%-ban sikeres, 66,6666%-ban sikertelen.

Az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és Pp. 81.§(1) bekezdése alapján ezért a fenti arányoknak megfelelően köteles viselni az I. rendű alperes és a felperes a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A 3 x 624.000.000 forint fellebbezési pertárgyérték után megállapítható 3 x 1.750.000 forint ügyvédi munkadíjból a fenti arányoknak megfelelően kötelezte a

másodfokú bíróság a nagyobb részben pervesztes I. rendű alperest a felperes javára másodfokú perköltség viselésére.

A hatályon kívül helyezett ítéleti rendelkezéssel kapcsolatban felmerült költséget a másodfokú bíróság a Pp.252. § (4) bekezdése alapján állapította meg, annak viseléséről az elsőfokú bíróság határoz.

Pécs, 2015. március 26.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró

... Ítélet tábla

Gf.V.40.005/2015/9. szám

A ... Ítélet tábla a dr. Gulyás Éva jogtanácsos (**M.Zrt.**, felperes címe) által képviselt **M.** felperesnek - a dr. Barna Andrea ügyvéd által képviselt **S.** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a TRINN Ügyvédi Iroda által képviselt **D.** (II.rendű alperes címe) II. rendű, a dr. Bódis Krisztina ügyvéd által képviselt **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű, **IV.rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, **V. rendű alperes neve** (címe.) V. rendű, **VI. rendű alperes neve** (címe.) VI. rendű, **VII. rendű alperes neve** (címe.) VII. rendű, **VIII. rendű alperes neve** (címe) VIII. rendű, **IX. rendű alperes neve** (címe) IX. rendű, **X. rendű alperes neve** (címe) X. rendű, **XI. rendű alperes neve** (címe) XI. rendű, **XII. rendű alperes neve** (címe.) XII. rendű, a TRINN Ügyvédi Iroda által képviselt **XIII. rendű alperes neve** (címe) XIII. rendű, **XIV. rendű alperes neve** (címe) XIV. rendű, és a Máté és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **XV.rendű alperes neve** (XV.rendű alperes címe) XV. rendű alperesek ellen 2.496.000.000 forint kötbér és járulékai megfizetése, valamint egyéb iránt indított perében a ... Törvényszék 2014. november 28. napján kelt számú ítélete ellen a felperes által 160. és az I. rendű alperes által 161. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán folyamatban volt másodfokú eljárásban a felperes által Pf. 6. sorszámon előterjesztett kérelem alapján meghozta a következő

kiegészítő ítéletet:

A másodfokú bíróság a 2015. március 26. napján kelt számú részítéletének

rendelkező részét az alábbiak szerint egészíti ki:

„- az I., II., V., VI., VII., XII., XIII., XIV. és XV. rendű alperesek által a felperesnek egyetemlegesen fizetendő 624.000.000 (hatszázhuszonnégymillió) forint kötbért 312.000.000 (háromszáztizenkétmillió) forintra, és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira,

- az I. és II. rendű alperesek által a felperesnek egyetemlegesen fizetendő 624.000.000 (hatszázhuszonnégymillió) forint kötbért 312.000.000 (háromszáztizenkétmillió) forintra, és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira leszállítja,"

- az I. rendű alperesnek a felperes javára 624.000.000 (hatszázhuszonnégymillió) forint kötbér és annak kamatai megfizetésére kötelezésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést helybenhagyja.

„A 2007. október 19-én kelt, a III-XV. rendű alperesek II. rendű alperesből 2007. december 31-i hatállyal történt kiválását rögzítő szétválási okirat a felperessel szembeni hatálytalanságának megállapítása és a III-XV. rendű alperesek tűrésére kötelezése iránti kereset tekintetében - a perköltségre is kiterjedően - az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A kereset ezen felüli részét tekinti elutasítottnak."

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A ... Ítélet tábla a 2015. március 26. napján kelt ... számú részítéletével a felperes és az I. rendű alperes fellebbezése alapján felülbírált a ... Törvényszék ... számú elsőfokú ítéletét. Az elsőfokú ítéletben a Törvényszék egyebek mellett kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperes részére 624.000.000 (hatszázhuszonnégymillió) forintot, és annak 2011. november 4. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, az Á. Rt. eladó és az I. rendű alperes vevő között 2004. június 2. napján megkötött részvény adásvételi szerződés V.2. pontjában vállalt működtetési kötelezettség nem teljesítése miatti kötbér és járulékal címén.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte, megalapozatlannak találva egyebek mellett a működtetési kötelezettség megszegése miatti kötbérfizetési kötelezettségét.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokaival az I. rendű alperes működtetési kötbérben való marasztalása tekintetében teljes egészében egyetértett, ahogy az a számú részítélet indokolásának 26. oldal harmadik és negyedik bekezdéséből, valamint 29. oldal hatodik bekezdéséből kiderül, ennek a másodfokú ítélet rendelkező részében való kimondása azonban elmaradt.

A felperes 6. sorszámú beadványában a számú részítélet rendelkező résznek kiegészítését kérte az I. rendű alperest terhelő működtetési kötbérre vonatkozó másodfokú ítéleti rendelkezéssel.

A kérelem megalapozott.

A Pp. 225. § (1) bekezdése szerint az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított tizenöt nap alatt bármelyik fél kérheti, ha a bíróság valamely kereseti kérelem vagy ellenkérelem felől, vagy a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem valamely része felől akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, avagy a perköltség viselése vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett.

A (4) bekezdés alapján, ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, kiegészítő ítéletet hoz.

A másodfokú bíróság a felperes kérelme alapján megállapította, hogy ítélete rendelkező részében az I. rendű alperest terhelő és az I. rendű alperes fellebbezésével érintett 624.000.000 forint működtetési kötelezettség megszegése miatt fizetendő kötbérről és járulékairól nem rendelkezett, ezért e rendelkezéssel aszámú részítéletének rendelkező részét a Pp.225.§(1) és (4) bekezdése alapján kiegészítette.

P é c s, 2015. július 2.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró